

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/272/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205107
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8514205107.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcov 1. T. N., nar. X.X.XXXX, E. O. XXX, 2. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, E. O. XXX, 3. I. Y., nar. XX.X.XXXX, E. O. XXX, 4. J. Y., nar. XX.X.XXXX, C. XX, 5. K. Y., nar. XX.X.XXXX, E. O. XXX, 6. E. Y., nar. XX.X.XXXX, E. O. XX, 7. J. C., nar. XX.X.XXXX, C. XX, 8. C. B. J., nar. XX.X.XXXX, L. O. XX, 9. S. J., nar. X.X.XXXX, L. O. XX, 10. P. J., nar. XX.X.XXXX, L. O. XX, 11. S. N., nar. X.X.XXXX, T. XXX, Y., 12. C. T., nar. X.X.XXXX, T. XXX, Y., 13. I. N., nar. XX.X.XXXX, T. XXX, Y., právne zastúpených JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 13, proti žalovaným 1. S. N., nar. X.X.XXXX, E. O. XX, 2. E. N., nar. XX.XX.XXXX, E. O. XXX, 3. I. N., nar. XX.XX.XXXX, E. O. XXX, právne zastúpeným JUDr. Michalom Dicom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, 17. novembra 20, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovaným v 1., 2. a 3. rade náhradu trov konania voči žalobcom v 1. až 13. rade spoločne a nerozdielne, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali voči žalovaným v 1. a 2. rade a pôvodne žalovanej v 3. rade C. N., určenia, že do dedičstva po nebohom E. N., zomrelom XX.X.XXXX, patria podiely každého zo žalovaných o veľkosti 1/36 k celku, a to k nehnuteľnostiam v k.ú. E. O., v čase podania žaloby evidovaným ako parcely registra E, a to konkrétne : parc. č. 4981 - lesné pozemky o výmere 2224 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4984/100 - lesné pozemky o výmere 451 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4984/101 - lesné pozemky o výmere 230805 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4978 - lesné pozemky o výmere 19396 m², parc. č. 4979 - lesné pozemky o výmere 169 m² a parc. č. 4980 - lesné pozemky o výmere 790 m² evidované na LV č. XXXX, parc. č. 4982 - trvalé trávne porasty o výmere 8677 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4983 - lesné pozemky o výmere 24856 m² evidovaná na LV č. XXXX; ako aj náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodňovali tým, že E. N. ako ich právny predchodca, nar. X.X.XXXX a zomr. XX.X.XXXX nadobudol nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PKV 221 a keď žalobcovia chceli prejednať novoobjavený majetok zistili, že nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PKV 221 ako parcela 1667 - škôlka o výmere 89145 siah (320623 m²) už boli prejednané v dedičskom konaní D 60/96 a žalovaní sa stali jednými z podielových spoluvlastníkov tituylom dedenia, pričom ich žalobca v 2. rade o danej skutočnosti informoval . Žalovaní dedili po E. N. nar. XX.X.XXXX., zomr. v roku XXXX a ten podľa žalobcov tieto nehnuteľnosti nevlastnil a žalovaní mali vedomosť, že sú neoprávnené zapísaní ako podieloví spoluvlastníci; výzva na urovnanie vlastníckych vzťahov mimosúdne bola bezvýsledná.

3. Po podaní žaloby došlo k úmrtiu pôvodne žalovanej v 3. rade, na čo žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne reagovali podaním doručeným súdu dňa 22.4.2015, ktorým navrhli zámenu účastníka konania na strane žalovanej v 3. rade a tiež pripustiť zámenu žaloby, čomu súd vyhovel uznesením č.k. 5C272/2014 - 131 zo dňa 28.1.2016, právoplatným 23.2.2016, ktorým pripustil vstup do konania namiesto pôvodne žalovanej v 3. rade I. N. a zároveň pripustil zmenu podanej žaloby v zmysle uvedeného podania žalobcov, teda tak, že vo vzťahu k žalovanému v 3. rade sa požadovalo určiť, že do dedičstva po V. N. zomrelom XX.X.XXXX patria v prospech žalovaného v 3. rade evidované spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam v k.ú. E. O., v tom čase evidovaným ako parcely registra E, a to konkrétne o veľkosti: 26/396 z celku k parc. č. 4981 - lesné pozemky o výmere 2224 m2 evidovaná na LV č. XXXX, 29/504 z celku k parc. č. 4984/100 - lesné pozemky o výmere 451 m2 evidovaná na LV č. XXXX, 29/504 z celku k parc. č. 4984/101 - lesné pozemky o výmere 230805 m2 evidovaná na LV č. XXXX, 2/36 z celku k parc. č. 4978 - lesné pozemky o výmere 19396 m2, parc. č. 4979 - lesné pozemky o výmere 169 m2 a parc. č. 4980 - lesné pozemky o výmere 790 m2 evidované na LV č. XXXX, 2/36 z celku k parc. č. 4982 - trvalé trávne porasty o výmere 8677 m2 evidovaná na LV č. XXXX, 2/36 z celku k parc. č. 4983 - lesné pozemky o výmere 24856 m2 evidovaná na LV č. XXXX.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade písomným podaním, učeným prostredníctvom ich právneho zástupcu, s podanou žalobou nesúhlasili, poukázali na čas a spôsob nadobudnutia sporných nehnuteľností, t.j. v dedičskom konaní po ich otcovi a na to, že odvtedy ich ako vlastníci v dobrej viere aj užívajú, predtým ich užíval ich otec, neevidovali žiadne spory či nároky ohľadne ich podielov; zdôraznili, že žalobcovia sa domáhajú určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po osobe zomrelej pred skoro 100 rokmi a vôbec nepoukazujú na otázku užívania či vlastníctva týchto nehnuteľností počas uvedeného obdobia; navrhovali žalobu zamietnuť s poukazom na § 105 a § 485 OZ. V rovnakom zmysle sa následne vyjadril i žalovaný v 3. rade, pričom poukazoval na to, že sporné podiely nadobudol po svojej matke v dedičskom konaní, ktorá ich nadobudla v dedičskom konaní po svojom otcovi.

5. Následne žalobcovia doručeným podaním podali vyjadrenie ku, ktorému pripojil i rodokmeň žalovaných a to za účelom preukázania ich príbuzenský línie s E. N., nar. v roku XXXX, ktorý podľa nich je osobou uvedenou v PKV číslo 221. Uvedli, že im nie je zrejme od čoho žalovaní odvádzajú svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania. Poukazovali na to, že k nadobudnutiu daných nehnuteľností podľa PKV 221 došlo v roku 1893 z titulu kúpnej zmluvy a vlastníckmi sa stali dvanásť gazdovia, medzi nimi právny predchodca žalobcov. Ak by malo byť pravdivé tvrdenie žalovaných, že sporné nehnuteľnosti nadobudli po svojom predkovi, tak E. N. nar. v roku XXXX mal v roku XXXX iba 21 rokov, pričom v tom čase platný AGBG uvádzal, že za dospelého bol človek považovaný až od veku 24 rokov a až od tohto veku mohol nadobúdať majetok. Podľa žalobcov je namiesto otázka ako by sa taký mladík dostal k tak veľkému majetku, pričom však právny predchodca žalobcov podľa ich tvrdení bol 41 rokov richtárom v obci a teda je zrejme, že majetným človekom. Podľa žalobcov neobstojí ani uvádzaná dobromyseľnosť žalovaných, pretože už po prvom dedení po ich právnom predchodcovi, menovcovi právneho predchodcu žalobcov, museli vedieť, že sporné nehnuteľnosti nepatrili ich poručiteľovi; v danom čase bola pôda obhospodarovaná vlastníckmi, následne došlo k znárodneniu, žalovaní sa nikdy nechopili užívania sporných nehnuteľností. Žalobcovia uvádzali, že po preštudovaní pôvodných zápisov v PKV zistili, že pri vykonaní pozemkových úprav došlo k sceleniu pozemkov žalovaných, pričom u nich existujú dva právne tituly nadobudnutia vlastníctva, kde prvým je dedičské konanie D 60/96 a druhým oznámenie o vyhlásení vydržania, pričom žalobcovia uviedli, že sa domáhajú iba vlastníctva po svojom právnom predchodcovi, a to podielov, pri ktorých je titul nadobudnutia D 60/96, kde pôvodnej nehnuteľnosti podľa zápisu v PKV č. 221 zodpovedajú parcely registra E číslo 4978, 4979, 4980, 4981, 4982, 4983, 4984/ 100, 4984/ 101 o celkovej výmere približne 32 hektárov, z čoho výmera pripadajúca na spoluvlastnícky podiel, ktorý mal patriť podľa žalobcov ich právnomu predchodcovi, predstavuje asi 2,4 hektára. Ďalej žalobcovia poukazovali na príslušné zápisy spoluvlastníckych podielov žalovaných v 1. a 2. rade a právnej predchodkyne žalovaného v 3. rade k sporným nehnuteľnostiam získaným na základe titulu nadobudnutia D 60/96 a na to, že právny nástupca žalovanej v 3. rade v dedičskom konaní po nej nadobudol spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam aj vrátane tých, ktoré jeho právna predchodkyňa získala predtým v konaní D 60/96. Žalobcovia ďalej poukazovali na to, že nové pozemky, ako sú v súčasnosti vedené na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX, boli vytvorené z pôvodných pozemkov na základe výmery podielov jednotlivých vlastníkov, do ktorých pozemkov boli scelené jednak pozemky, ktoré sú predmetom tohto konania, teda zodpovedajúce jednej dvanástine z výmery pôvodných parciel registra E č. XXXX, 4979, 4980,

4981, 4982, 4983, 4984/ 100, 4984/ 101, ako aj pozemky, ktoré žalovaní nadobudli iným titulom, teda titulom oznámenia o vyhlásení vydržania. Žalobcovia poukazovali na to že za účelom presného výpočtu výšky podielu na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom tohto konania, a ktoré ostanú vo vlastníctve žalovaných, oslovili geodeta. Išlo o podanie doručené súdu 12.6.2020, v písomnom listinnom origináli bolo súdu doručené 15.6.2020, ku ktorému pripojili žalobcovia ich rodokmene, sobášny a úmrtný list ich právneho predchodcu, rodné a úmrtné listy, ako aj podanie podpísané žalobkyňou v 1. rade, označené ako svedectvo, podľa ktorého podania žalobkyňa v 1. rade uviedla, že vlastníkom sporných nehnuteľností bol jej pradedo a tieto sa nachádzajú v časti chotára, na ktoré si dobre pamätá, pričom keď mala 11 až 12 rokov bola s rodičmi a strýkom E. N. v tejto časti lesa na drevo, kde ju udreli konáre padajúce z dreva a upadla do bezvedomia, pričom po rozpútaní tohto problému bola ukázať synovcom C. a K. Y. túto časť chotára priamo v teréne a toto miesto sa zhoduje s umiestnením pozemku, pričom otec ju upozornil, že tento pozemok je ich.

6. Následne žalobcovia prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným súdu 3.7.2020 poukázali na to, že po rokovaní s geodetom zistili, že pri realizácii projektu pozemkových úprav dochádza k výrazným rozdielom vo výmerách novovzniknutých parciel a odchýlke určenej pre tú - ktorú oblasť, výmera novovzniknutých parciel presne nekorešponduje s pôvodnými parcelami a rozdiely vo výmere nie sú len nepatrné a je potrebné vychádzať z podielu výmer na pôvodných parcelách, preto podľa žalobcov u žalovaného v 1. rade pripadá na výmeru pôvodných parciel spolu výmera 8004,90 m² na titul nadobudnutia podľa osvedčenia o dedičstve D 60/96, už žalovaného v 2. rade ide takto o výmeru 8462,85 m² a u žalovaného v 3. rade o výmeru 8004,90 m², preto podľa žalobcov je odôvodnený ich nárok uplatniť si na novovytvorených parcelách nárok na podiel vo výške jednej polovice z celku. Uvedeným podaním žalobcovia súčasne navrhli pripustiť zmenu žaloby, ktorú súd pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní (za účasti právnej zástupkyne žalobcov i právneho zástupcu žalovaných), a to v nasledovnom znení:

„I. Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území E. O., obec E. O., okres D. P., Okresného úradu Stará Ľubovňa, odbor katastrálny, na:

- LV č. XXXX - parcela registra C, parcelné číslo 4461, druh pozemku: lesné pozemky, o výmere 14512 m², pod B1 v podiele 1/2 z celku,
 - LV č. XXXX - parcela registra C, parcelné číslo 4462, druh pozemku: lesné pozemky, o výmere 15521 m², pod B1 v podiele 1/2 z celku,
 - LV č. XXXX - parcela registra C, parcelné číslo 4464, druh pozemku: lesné pozemky, o výmere 10676 m², pod B1 v podiele 1/2 z celku,
 - LV č. XXXX - parcela registra C, parcelné číslo 4465, druh pozemku: lesné pozemky, o výmere 2960 m², pod B1 v podiele 1/2 z celku,
 - LV č. XXXX - parcela registra C, parcelné číslo 4466, druh pozemku: lesné pozemky, o výmere 2542 m², pod B1 v podiele 1/2 z celku,
- patria do dedičstva po nebohom E. N., zomrelom XX.X.XXXX.

II. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcom náhradu trov konania a právneho zastúpenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

7. Nariadené pojednávanie súd vykonal napriek neprítomnosti žalobcov v 1., 3., 4., 6. až 13. rade, ako aj napriek neprítomnosti žalovaného v 2. rade. Súd vykonal dokazovanie výsluchmi na pojednávaní prítomných žalobcov v 2. a 5. rade, žalovaných v 1. a 3. rade; taktiež podľa § 204 CSP čítaním listín, a to: žaloby z č. I. 1 až 3 spisu; sobášneho listu z č. I. XX spisu a úmrtného listu z č. I. 18 spisu; výziev z č. I. 24, 25 a 26 spisu, vrátane kópií dokladov o doručení; osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D/158/2014 Dnot 239/2014 z č. I. 62 až 69 spisu; vyjadrenia žalovaných v 1. a 2. rade z č. I. 126 až 127 spisu; uznesenia OS Stará Ľubovňa č.k. 5C/272/2014-131; vyjadrenia žalovaného v 3. rade z č. I. 136 až 137 spisu; výpisov LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX k.ú. E. O. z č. I. 155 až 157 spisu; kombinatória z registra pôvodného a nového stavu na meno N. S. z č. I. 158 až 160 spisu; kombinatória z registra pôvodného a nového stavu na meno N. E. z č. I. 161 až 164 spisu; kombinatória z registra pôvodného a nového stavu na meno N. I. z č. I. 166 až 168 spisu; správ Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho odboru z č. I. 222 spisu a z č. I. 229 spisu; správy Okresného úradu Stará Ľubovňa, pozemkového a lesného odboru z č. I. 240 spisu; rozhodnutia Okresného úradu Stará Ľubovňa, pozemkového a lesného odboru z č. I. 262 až 264 spisu; správ Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho odboru z č. I. 268 a z č. I. 336 spisu; zrovnávacej zostavy z č. I. 338 až 341 spisu; PKV č. 221 k.ú. E. O. z č. I. 346 až 349 spisu; PKV č. 6 k.ú. E. O. z č. I. 350 až 356 spisu; správy Okresného úradu Stará Ľubovňa, pozemkový a lesný odbor z č. I. 357 spisu a pripojených kombinatórií z registra pôvodného a nového stavu z č. I. 358 až

370 spisu; podania žalobcov označeného ako súhrnné vyjadrenie z č. l. 431 až 442 spisu; predložených rodokmeňov žalobcov z č.l. 444 a č.l. 445 spisu; mapy z č. l. 445a spisu; sobášneho listu z č. l. 446 spisu; úmrtného listu z č. l. 447 spisu; podania označeného ako „svedectvo“ z č. l. 448 spisu; rodného listu z č.l. 449 spisu; úmrtného listu z č.l. 450 spisu; výpisu zo štátnej matriky narodených z č.l. 451 spisu; úmrtného listu z č. l. 452 až 453 spisu; úmrtného listu z č. l. 454 až 455 spisu; výpisu zo štátnej matriky narodených z č. l. 456 spisu; úmrtného listu z č. l. 457 spisu; rodného listu z č. l. 458 spisu; úmrtného listu z č. l. 459 spisu; rodného listu z č. l. 460 spisu; úmrtného listu z č. l. 461 spisu; rodného listu z č. l. 462 spisu; úmrtného listu z č. l. 463 spisu; rodného listu z č. l. 464 spisu; úmrtného listu z č. l. 465 spisu; rodných listov z č. l. 466 až 473 spisu; úmrtného listu z č. l. 474 spisu; rodných listov z č. l. 475 až 488 spisu; podania žalobcov z 3.7.2020, učeného prostredníctvom ich právnej zástupkyne, z č.l. 495 a 496 spisu; taktiež podľa § 204 CSP dokazovanie čítaním podstatného obsahu listín z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. D 60/96, a to : žiadosti o zahájenie dedičného konania na novoobjavený majetok z č. l. 1 spisu; úmrtného listu z č. l. 4 spisu; PKV č. 221 k.ú. E. O. z č. l. 11 až 12 spisu; osvedčenia o dedičstve z č. l. 18 až 20 spisu, a zistil, že:

8. V PKV č. 221 vedenej pre k.ú. E. O. bolo na základe kúpnopredajnej zmluvy z 30.12.1893 dňa 17.2.1894 zapísané vlastnícke právo v prospech 12 osôb, medzi ktorými v časti B danej PKV pod č. 7. bol uvedený N. J., a to k parcele č. 1667 „Skolka“ o výmere podľa PKV 89145 siah (teda približne 320624 m²). V uvedenej PKV neboli uvádzané k jednotlivým tam evidovaným vlastníkom konkrétne výšky podielov na danej nehnuteľnosti, a teda je dôvodný záver o tom, že každý z tam uvedených vlastníkov bol jej podielovým spoluvlastníkom v podiele o veľkosti 1/12 k celku.

9. V dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. D 60/96 po nebohom E. N., nar. XX.X.XXXX a zomrelom X.XX.XXXX, nadobudli žalovaní v 1. a 2. rade, ako aj právna predchodkyňa žalovaného v 3. rade, podľa osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 60/96 Dnot 70/96 zo dňa 6.6.1996, právoplatného 24.6.1996, každý v 1/3 spoluvlastnícky podiel evidovaný v PKV 221 k.ú. E. O. vo vzťahu k tam evidovanému J. (E.) N., teda každý z nich podiel o veľkosti 1/36 k celku, k nehnuteľnosti zapísanej v danej PKV (združený pozemok parc. 1667). Následne v uvedených podieloch o veľkosti 1/36 k celku bol každý z nich evidovaný ako podielový spoluvlastník k nehnuteľnostiam z danej pozemnoknižnej parcely vytvoreným, a to k parcelám registra E: parc. č. 4981 - lesné pozemky o výmere 2224 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4984/100 - lesné pozemky o výmere 451 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4984/101 - lesné pozemky o výmere 230805 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4978 - lesné pozemky o výmere 19396 m², parc. č. 4979 - lesné pozemky o výmere 169 m² a parc. č. 4980 - lesné pozemky o výmere 790 m² evidované na LV č. XXXX, parc. č. 4982 - trvalé trávne porasty o výmere 8677 m² evidovaná na LV č. XXXX, parc. č. 4983 - lesné pozemky o výmere 24856 m² evidovaná na LV č. XXXX; ako aj náhrady trov konania. Okrem uvedeného nadobudli k daným parcelám i ďalšie spoluvlastnícke podiely, a to na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 358/2013. Žalovaný v 3. rade nadobudol príslušné spoluvlastnícke podiely po svojej právnej predchodkyňi, pôvodne žalovanej v 3. rade, v dedičskom konaní v zmysle osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D/158/2014 Dnot 239/2014 zo dňa 26.2.2015, právoplatného 26.2.2015.

10. V k.ú. E. O. bol vykonaný projekt pozemkových úprav, kde každý zo žalovaných bol (podľa predložených kombinatórií, č.l. 358-370 spisu) tohto účastný, resp. boli v rámci neho zahrnuté všetky spoluvlastnícke podiely každého zo žalovaných k vyššie uvedeným parcelám registra E, pričom konkrétne výmery pripadajúce na jednotlivé vyššie uvedené parcely registra E čo sa týka spoluvlastníckych podielov k nim o veľkosti po 1/36 k celku, teda podiely, ktoré boli pôvodne nadobudnuté v dedičskom konaní D 60/96 po E. N., predstavovali u každého zo žalovaných nasledovné hodnoty: po 538,78 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4978, po 4,69 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4979, po 21,94 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4980, po 61,78 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4981, po 241,03 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4982, po 690,44 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4983, po 12,53 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4984/100 a po 6411,25 m² vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4984/101 - teda u každého zo žalovaných výmery na sporných spoluvlastníckych podieloch spolu predstavovala 7982,44 m². Zároveň do projektu pozemkových úprav boli zahrnuté u každého zo žalovaných i spoluvlastnícke podiely k uvedeným parcelám registra E, nadobudnuté na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 358/2013, a to u každého zo žalovaných v celkovej výmere á 8463,74 m² (t.j. ako je uvedené v predložených kombinatóriách z registra pôvodného a nového stavu a ako vyplýva z veľkosti daných podielov a celkovej výmery parciel registra E - teda u každého zo žalovaných : po 538,78 m² vo vzťahu k parcele registra E

parc. č. 4978, po 4,69 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4979, po 21,94 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4980, po 84,24 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4981, po 241,03 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4982, po 690,44 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4983, po 13,42 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4984/100 a po 6869,20 m2 vo vzťahu k parcele registra E parc. č. 4984/101).

11. V rámci projektu pozemkových úprav boli vytvorené parcely registra C, a to: parc. č. 4462 - lesný pozemok o výmere 15521 m2 evidovaný na LV XXXX k.ú E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 1. rade, parc. č. 4461 - lesný pozemok o výmere 14512 m2 evidovaný na LV XXXX k.ú E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 2. rade, ako aj parc. č. 4464 - lesný pozemok o výmere 10676 m2, parc. č. 4465 - lesný pozemok o výmere 2960 m2 a parc. č. 4466 - lesný pozemok o výmere 2542 m2 evidované na LV XXXX k.ú E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 3. rade. Ohľadom týchto nehnuteľností však nemožno bez závažných pochyb prijať záver, že boli vytvorené výlučne a hlavne použitím všetkých pôvodne sporných spoluvlastníckych podielov z parcel v k.ú. E. O. pôvodne evidovaných ako parcely registra E parc. č. 4978, 4979, 4980, 4981, 4982, 4983, 4984/100, 4984/101, pričom sa však žalobcovia domáhajú určenia, že do dedičstva po ich právnom predchodcovi patria nov vytvorené parcely registra C č. 4462, 4461, 4464, 4465 a 4466 k.ú. E. O., každá v podieloch po 1/2 k celku.

12. V konaní nebolo preukázané, že na strane žalobcov ide o úplný okruh osôb pripadajúcich do úvahy ako dedičia po V. N. nar. XXXX, zomr. XXXX. Rovnako v konaní nebolo preukázané, že osoba E.a (J.) N.a uvádzaná v PKV 221 k. ú. E. O., je skutočne osoba žalobcami uvádzaného ich právneho predchodcu a že bez akýchkoľvek pochyb nejde o osobu právneho predchodcu žalovaných, teda V. N.a nar. XXXX, zomr. XXXX.

13. Podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

14. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

15. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

16. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

17. Podľa § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

18. Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

19. Podľa § 473 ods. 1, ods. 2 OZ, v prvej skupine dedia poručiťlove deti a manžel, každý z nich rovnakým dielom.

Ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci.

20. Podľa § 484 OZ, súd potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov. Pri dedení zo zákona sa dedičovi do jeho podielu započíta to, čo za života poručiteľa od neho bezplatne dostal, pokiaľ nejde o obvyklé darovania; ak ide o dediča uvedeného v ustanovení § 473 ods. 2, započíta sa okrem toho aj to, čo od poručiteľa bezplatne dostal dedičov predok. Pri dedení zo závetu treba toto započítanie urobiť, ak na to dal poručiťel príkaz alebo ak by inak obdarovaný dedič bol oproti dedičovi uvedenému v ustanovení § 479 neodôvodnene zvýhodnený.

21. Podľa § 77 ods. 1 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

22. Podľa § 78 ods. 1, ods. 2 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

23. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Po vykonanom dokazovaní, vyhodnotiac jeho výsledky jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že podaná žaloba (znení naposledy súdom pripustenej zmeny) nie je dôvodná a treba žalobu zamietnuť.

25. V prvom rade súd poukazuje na to, že samotný predmet konania nebol žalobcami náležite a riadne ustálený a špecifikovaný, pričom nemožno pre nimi požadované určenie vychádzať z domnienok a „úvahy o primeranosti“ toho aký podiel možno žiadať, ako to prezentovali v podaní zo dňa 3.7.2020.

26. V tejto súvislosti súd, s poukazom na skutočnosti uvedené už v bodoch 8. až 10. tohto odôvodnenia, opätovne poukazuje na to, že v rámci projektu pozemkových úprav (ďalej tiež iba „PPÚ“) v k.ú. E. O. boli vytvorené parcely registra C, a to: parc. č. 4462 - lesný pozemok o výmere 15521 m² evidovaný na LV XXXX k.ú. E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 1. rade, parc. č. 4461 - lesný pozemok o výmere 14512 m² evidovaný na LV XXXX k.ú. E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 2. rade, ako aj parc. č. 4464 - lesný pozemok o výmere 10676 m², parc. č. 4465 - lesný pozemok o výmere 2960 m² a parc. č. 4466 - lesný pozemok o výmere 2542 m² evidované na LV XXXX k.ú. E. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 3. rade. Ohľadom týchto nehnuteľností však nemožno bez závažných pochyb prijať záver, že boli vytvorené výlučne v pôvodných parcelách registra E parc. č. 4979, 4978, 4980, 4981, 4982, 4983, 4984/100 a 4989/101 a hlavne, že novo vytvorené parcely registra C zahŕňajú všetky časti z týchto parcelách registra E pripadajúce na pôvodne sporné spoluvlastnícke podiely žalovaných v 1. a 2. rade a právnej predchodkyne žalovaného v 3. rade, teda tie, ktoré mali byť podľa žalobcov neoprávnene nimi nadobudnuté každým o veľkosti 1/36 k celku v dedičskom konaní D 60/96. Žalobcovia sa však domáhali určenia, že do dedičstva po ich právnom predchodcovi patria novo vytvorené parcely registra C č. 4462, 4461, 4464, 4465 a 4466 k.ú. E. O., každá v podieloch po 1/2 k celku. V konaní však nebolo žalobcami nijako preukázané, že uvedené parcely registra C zodpovedajú bez pochybností výlučne pôvodným parcelám registra E (ako sú popísané vyššie) - osobitne v celom rozsahu v konaní od počiatku sporných častí, t.j. častí pripadajúcich na spoluvlastnícke podiely o veľkosti po 1/36 k celku, ktoré mali podľa žalobcov neoprávnene nadobudnúť žalovaní v 1. a 2. rade a právna predchodkyňa žalovaného v 3. rade v dedičskom konaní D 60/96. Je nepochybné, že výmera parcelách registra E, ako ani výmera pôvodných pozemnoknižne vedených parcelách nie je záväzná, avšak z predložených kombinatórií (č.l. 358 - 370 spisu) nijako nevyplýva zistenie konkrétnych odchýlok v danom prípade, pričom zároveň pri ideálnom stave vzhľadom na vyššie uvedené (a vzhľadom na všetky samotné výmery z pôvodných parcelách reg. E ako sú uvedené vyššie, ktoré boli použité pri PPÚ) by novovytvorené parcely registra C, ktoré by zodpovedali všetkým podielom žalovaných z parcelách registra E č. 4979, 4978, 4980, 4981, 4982, 4983, 4984/100 a 4989/101, ktoré v príslušných veľkostiach podľa údajov v kombinatóriách boli použité pri PPÚ, tak mali predstavovať u každého zo žalovaných výmeru 16446 m² (t.j. 7982,44 /pripadajúce u každého celkom na od počiatku sporné spoluvlastnícke podiely/ plus 8463,74 /pripadajúce na spoluvlastnícke podiely získané osvedčením o vydržaní, ktorý titul žalobcovia nijako nespochybňovali/, po príslušnom zaokrúhlení z takto celkovej výmery 16446,18 m²). U spornej parcely registra C č. 4462, teda patriacej žalovanému v 1. rade je však zistená odchýlka mínus 925 m²; u parcely C parc. č. 4461 je odchýlka mínus 1934 m² a u parcelách reg. C č. 4464, 4465 a 4466 patriacich žalovanému v 3. rade spolu je odchýlka mínus 268 m².

27. Na základe takýchto odlišností už u jednotlivých žalovaných, nemožno nijako mať za relevantné tvrdenia katastrálneho odboru Okresného úradu Stará Ľubovňa o tom, že uvedené parcely registra C zodpovedajú (výlučne a len) parcelám registra E 4978, 4979, 4980, 4981, 4982, 4983, 4984/100 a 4984/101. Navyše, v rámci projektu pozemkových úprav bolo pritom u každého zo žalovaných v 1. až 3. rade konané i s inými nehnuteľnosťami nimi vlastnenými v k.ú. E. O., ktoré teda boli taktiež predmetom príslušných sceľovaní, oddeľovaní a iných úprav v rámci usporiadania vlastníckych a užívateľských pomerov pri realizácii PPÚ a vzhľadom na vyššie uvedené odchýlky už medzi výmerami novo vytvorených parcelách registra C, ktoré sú v zmysle poslednej žalobcami navrhutej a súdom pripustenej zmeny žaloby

predmetom konania, u jednotlivých žalovaných vyvstáva viac než dôvodná pochybnosť, či tieto parcely neboli v určitých častiach vytvorené i z iných pôvodných nehnuteľností nimi vlastnených a tiež, že by určité časti pripadajúce na od počiatku tu sporné spoluvlastnícke podiely (ktoré podľa žalobcov mali žalovaní a právna predchodkyňa žalovaného v 3. rade neoprávnene nadobudnúť po právnom predchodcovi žalobcov) boli zahrnuté do iných v rámci PPÚ vytvorených nových parciel registra C.

28. V celom konaní nebola súdu predložená žiadna grafická časť PPÚ, ktorého výsledkom boli vytvorené aktuálne sporné parcely registra C, žalobcovia, ktorým v tomto smere patrí dôkazné bremeno, jej zabezpečenie pre účely dokazovania ani len nenavrhl, taktiež (napriek nimi avizovanému osloveniu geodeta) nepredložili geometrický plán, ktorý by náležite predmet sporu ako taký identifikoval a preukázal, že aktuálne (v zmysle posledne navrhutej a súdom pripustenej zmeny žaloby) dotknuté sporné parcely registra C bez pochyb zahŕňajú v celom rozsahu, teda sú vytvorené zo všetkých dielov pôvodných parciel registra E pripadajúcich na od počiatku sporné spoluvlastnícke podiely á 1/36 k pôvodným parcelám. Teda samotný predmet konania ako taký nebol čo do aktuálneho stavu nijako náležite stotožnený a nemožno akceptovať žalobcami v podaní z 3.7.2020 prednesený zjednodušený postoj, že je dôvodné si nimi uplatniť na vyššie uvedených novo vytvorených parcelách registra C nárok na podiel 1/2 k celku.

29. Čo sa týka samotnej úplnosti okruhu účastníkov tohto konania, žalobcovia predloženými rodnými, úmrtnými listami a pod., v zásade preukázali svoje právne nástupníctvo po E. N. nar. v r. XXXX, avšak nijako nepreukázali, že v konaní skutočne vystupujú všetky osoby pripadajúce do úvahy ako jeho dedičia. Ako totiž vyplýva zo žalobcami predloženého rodokmeňa po E. N. nar. v r. XXXX, tento okrem syna I. (od ktorého svoje nástupníctvo odvodzujú následne žalobcovia) mal i syna G., ohľadom ktorého v predloženej rodokmeni žalobcovia uviedli „USA vyplatení“. Z výpovede žalobcu v 2. rade síce vyplynulo, že tento mal v roku 1914 odísť do USA a nemajú o ňom žiadne správy. Zároveň však žalobca uviedol, že jeho právnych nástupcov ani nezisťovali. V zmysle ustálenej rozhodovacej súdnej praxe však v konaniach o určenie, či vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, je vo veci okruhu účastníkov konania (strán sporu) ustálený záver, že účastníkmi takého konania (či už na strane žalobcov alebo žalovaných) musia byť všetky osoby, ktoré pripadajú do úvahy ako dedičia po poručiteľovi, pretože v prípade, že vec v pôvodnom konaní o dedičstve nebola ako majetok poručiteľa známa, resp. z nebola predmetom dedičstva a v takom konaní prejednaná, sú až do vysporiadania dedičstva ohľadom takej veci všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom z právnych úkonov týkajúcich sa takej spoločnej veci sú všetci oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne, všetkých takých dedičov treba považovať za vlastníkov veci a títo v konaní musia mať postavenie nerozlučných spoločníkov (t.j. v súčasnosti tzv. nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 CSP, podľa ktorého nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.), pretože ak sa dediči voči tretej osobe domáhajú určenia, že vec patrí do dedičstva, nedomáhajú sa svojho práva „z dedičstva“ ale „k dedičstvu“, t.j. riešenia jeho okruhu a rozsudok by nemal význam ak by také určenie bolo vykonané len medzi niektorými z dedičov a treťou osobou (osobami), pretože by sa určovali práva s dopadom aj na iné fyzické osoby bez toho, že by rozsudok voči týmto osobám bol účinný (§ 228 CSP). Úplnosť okruhu osôb, teda všetkých osôb pripadajúcich do úvahy ako dedičia po poručiteľovi, po ktorom má vec patriť do dedičstva, treba náležite preukázať a v danom prípade bolo povinnosťou žalobcov náležitým spôsobom preukázať, že v čase smrti E.a N.a, ktorý je ich právnym predchodcom, skutočne nebol jeho dedičom aj jeho syn G., resp. jeho právni nástupcovia.

30. Aké osoby pripadajú po poručiteľovi do úvahy ako jeho dedičia je cit. v zmysle príslušnej v súčasnosti platnej právnej úpravy vyššie, pričom vzhľadom na čas úmrtia právneho predchodcu žalobcov treba pre úplnosť poznamenať, že jeho uvádzaný syn G. nebol bez všetkého vylúčený ak dedič ani v čase smrti samotného V. N.a. V žiadnom podaní žalobcov, ani vo výpovediach žalobcov v 2. a 5. rade na pojednávaní, nebolo uvádzané, že by právny predchodca žalobcov V. N. bol zanechal závet (žiadna takáto listina ani nebol v konaní predložená), ani, že by jeho syn G. bol dieťaťom narodeným mimo manželstva (kde v tej dobe toto bolo rozhodné tiež pre účely dedenia, teda či medzi poručiteľom a dieťaťom je „zákonné pokrvstvo“, nakoľko dieťa narodené mimo manželstva bolo považované čo do príbuzenského zväzku iba s matkou a jej príbuznými, nie s otcom a jeho príbuznými) - manželstvo podľa predloženého sobášneho listu právny predchodca žalobcov uzavrel v roku XXXX, pričom podľa výpovedí žalobcov v 2. a 5. rade na pojednávaní, jeho syn G. N. v roku 1914 odišiel do USA a v tom čase mal okolo 30 rokov. Pritom vychádzajúc z čl. 9 Dočasných pravidiel judexkuriálnej konferencie

z roku 1861 (ktorými sa spravovalo na území bývalého Uhorska zákonné dedenie v rokoch 1918 až 1950) ak nebolo závetu, prichádzali do úvahy dedičia v prvom rade zákonití deti poručiťa a ak by niektoré z nich nežilo a zanechali potomkov, títo potom dedili podiel, ktorý by na zákonitých deťoch poručiťa pripadol (čo je obdoba v súčasnosti zákonom upravenej tzv. prvej skupiny dedičov, s výnimkou manželky poručiťa, ktorá dedila v zmysle čl. 14 Dočasných pravidiel judexkuriálnej konferencie z 1861 iba ak nebolo priamych potomkov poručiťa k nadobudnutému majetku, alebo ak k poručiťom zdedenému tzv. vetvovému majetku nebolo ani priamych potomkov, ani dedičov z vetvy vzostupnej alebo pobočnej; v opačnom prípade jej patrilo v zásade tzv. vdovské právo, prípadne majetok patriaci do tzv. koakvizície, a to v zmysle zákonného článku XIV z roku 1894 o pozostalostnom pokračovaní - tu treba poznamenať, že v celom konaní žalobcovia ohľadom manželky ich právneho predchodcu neuvádzali skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné náležite posúdiť, či v čase jeho smrti táto žila a teda či prípadne, ak by on bol skutočne podielovým vlastníkom parcely v PKV 221, by jej z toho titulu patrila polovica z daného majetku, čomu v zásade by musela žaloba náležite zodpovedať, tieto polemiky sú však v danom prípade vzhľadom na všetky ostatné skutočnosti v zásade nadbytočné).

31. Zároveň treba poukázať na to, že pred rokom 1951 potomkovia poručiťa dediaci zo zákona museli do delby dať aj celú majetkovú hodnotu získanú za života poručiťa (a to hoci aj veno, výbavu, príspevok na zriadenie vlastnej domácnosti a pod.), okrem toho čo im poručiť poskytol výslovne ako dar. V tomto smere sú potom, aj vzhľadom na ich neurčitost', úplne irelevantné poukazy žalobcov na to, že G. N. bol pri odchode do USA „vyplatený“ - ani výpoveďami žalobcov v 2. a 5. rade na pojednávaní nebolo zistené v akom rozsahu, za čo konkrétne a že skutočne vyplatený bol. Žalobca v 5. rade spomínal nejakú listinu, ktorá nebola súdu predložená, a navyše z jeho vyjadrenia vyplynula absolútna neurčitost' tohto „vyplatenia“, keď zároveň uvádzal, že v danej listine nebolo uvedené ani akou sumou mal byť G. N. „vyplatený“ a pod..

32. Nemožno teda nijako relevantne akceptovať tvrdenia o tom, že G. N. bol pri odchode do USA vyplatený. Nemožno relevantne a bez závažných pochybností dedukovať len na základe toho, že žalobcovia o menovanom nemajú vedomosť, že by tento v čase úmrtia E. a N. a, právneho predchodcu žalobcov, tiež nebol už nažive a nezanechal potomkov, teda osoby, ktoré by do úvahy pripadali namiesto neho ako dedičia po jeho otcovi. Žalobcovia nepreukázali, že by v tomto smere vykonali všetky možné kroky ku zisteniu toho či po G. N. sú alebo nie sú ďalšie osoby pripadajúce do úvahy ako dedičia po E. N. nar. 1841 a zomr. 1922. Táto otázka musí byť súdu v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva riadne a bez pochyb preukázaná, inak nemožno okruh žalobcov, teda okruh osôb ktorým svedčí aktívna vecná legitímácia v tejto veci považovať za úplný. V tomto smere, teda ohľadom okruhu vecne legitimovaných osôb, súd poukazuje napr. na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/94/2018 zo 16.5.2019 (v ktorom je zároveň aj s odkazmi na ďalšie publikované rozhodnutia preukázaná ustálená rozhodovacia prax v tomto smere) a tiež na túto prax potvrdzujúce uznesenia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 93/2019 z 5.11.2019 (týkajúce sa priamo uvádzaného uznesenia NS SR 8Cdo/94/2018). Teda za súčasného stavu nie je bez závažných pochyb riadne preukázaný ustálený okruh sporových strán v tejto veci, konkrétne úplnosť okruhu osôb pripadajúcich do úvahy ako dedičia po E. N. zomrelom v roku 1922, ktorým svedčí, primárne aktívna, vecná legitímácia v tomto spore, čo je samo osebe dôvodom na zamietnutie žaloby podľa § 78 ods. 2 CSP.

33. Ohľadom samotného preukázania skutočnosti, že osoba E. a (Bélu) N. a uvádzaná v PKV 221 k. ú. E. O., je skutočne osoba žalobcami uvádzaného ich právneho predchodcu a nejde o E. a (Bélu) N. a, ktorý je právnym predchodcom žalovaných, treba taktiež uviesť, že v tomto smere príslušné tvrdenia žalobcov neboli nijako preukázané.

34. Žalobcovia v zásade iba dedukujú, že by malo ísť o ich právneho predchodcu, pričom poukazujú na to, že bol dlhodobo richtárom v obci, podľa nich teda musel byť majetný človek, ktorý by si takú kúpu nenechal ujsť. O ničom z uvedeného však neboli súdu predložené konkrétne dôkazy. Žalobcovia v zásade uvádzali tieto skutočnosti, avšak nijako ich nepreukázali. Navyše pokiaľ v priebehu konania po zmene svojho právneho zástupcu prišli s uvádzaním „rozprávania o dvanástich gazdoch“, ktorí mali príslušný pozemok kupovať, je logike sa priediace to, že by už v samotnej pôvodne podanej žalobe tieto rozprávania spájajúc ich s tým, že v rámci nich im bolo zrejmé, že jedným z nich bol ich predok neuvádzali, ale naopak, ako vyplýva z výpovede žalobcu v 2. rade na pojednávaní, tento v zásade až v rámci ROEP sa mal dozvedieť o takej kúpe, pričom po zistení koľko toho v ROEP získal jeho sused začal zháňať staré listiny a zistil na katastri, že je tam uvedené meno J. N. a vtedy si mal uvedomiť,

že keď niekedy žalobkyňa v 1. rade uvádzala, že niekde hore mali mať spoločný majetok, tak mala o tom pravdu. Tieto tvrdenia však z pohľadu súdu nemožno nijako za súčasného stavu hodnotiť inak ako účelové, a to už aj vzhľadom na obsah podania žalobkyne v 1. rade označeného ako „svedectvo“, kde podľa žalobcu v 2. rade počas ROEP mala sa občas zastaviť a pýtať aj na parcelu „tam hore“, pričom podľa predloženej listiny má žalobkyňa presne vedieť konkrétne čísla parciel a že ich vlastníkom bol jej pradedo odvodzuje len od toho, že keď mala 11-12 rokov bola v tej časti chotára s rodičmi a strýkom na drevo, kde padajúce konáre ju udreli, padla do bezvedomia a museli ju preberať, pričom v závere uvádza, že otec ju upozornil, že ten pozemok je ich. Už vzhľadom na čas, kedy v písomnej forme tieto tvrdenia mali byť žalobkyňou potvrdené (september 2016), pričom súdu bolo dané podanie predložené až po vyše troch rokoch, pričom žiaden iný spôsob nakladania a reálneho užívania dotknutej nehnuteľnosti daná žalobkyňa okrem údajného jedného chystania dreva nikdy nijako neuviedla, bránia inému posúdeniu tohto jej vyjadrenia než ako účelovému. Navyše žalobca v 5. rade (ktorému spolu so žalobcom v 2. rade podľa daného písomného podania mala žalobkyňa v 1. rade „po rozpútaní tohto problému“ mala danú časť chotára ukázať priamo v teréne - čo žiaden z nich vo svojej výpovedi neuviedol) uvádzal na pojednávaní vo výpovedi, že sa o tejto veci dozvedel v roku 2013, ale niečo vedel, že taká vec existuje, pretože mama rozprávala o nejakých dvanástich gazdoch čo kupovali v O. dávno 30 hektárov lesa a myslí si, že J. N. uvedený v tejto listine je ich prapradedo, pretože všetci gazdovia sú tam uvedení starší - ohľadom ktorých zároveň uvádzal, že majú ich rodné listy, ale nevie stotožniť, že skutočne ide o osoby uvádzané v príslušnej PKV. Teda ani žalobca v 5. rade v súvislosti s rozprávaním mamy o 12 gazdoch čo kupovali 30 ha lesa neuviedol, že by pritom spomenula, že jedným z nich bol jej praded, o čom svedčí i to že žalobca súčasne priamo uvádza sám, že si myslí, že tento jedným z nich bol, lebo právny predchodca žalovaných vtedy mal iba 21 rokov. Navyše matka žalobcov v 2. a 5. rade, podľa nimi predloženého rodokmeňa sestra žalobkyne v 1. rade, bola od žalobkyne v 1. rade staršia o 5 rokov, tak teda aby dotknutí žalobcovia nemali relevantné informácie o vlastníctve dotknutej nehnuteľnosti od svojej mamy, ale boli odkázaní doslova len na tvrdenie o údajnom jednom chystaní dreva, pri ktorom „švacol“ konár žalobkyňu v 1. rade, nevyznieva nijako hodnoverne v smere preukázania ich právneho nástupníctva, resp. vlastníctva danej veci ich právnym predchodcom.

35. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že žalobcovia namietali možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k pôvodnej parcele v PKV 221 právnym predchodcom žalovaných poukazujúc na to, že tento mal v čase uzavretia kúpnej zmluvy (december 1893) iba 21 rokov a teda podľa vtedy platnej právnej úpravy nemohol majetok nadobúdať, resp. ako by sa k takému majetku bol dostal taký mladý. Odhliadnuc od skutočnosti, že nijako nik nepreukázal či právny predchodca žalovaných v tom čase a veku skutočne mal alebo nemal dostatok prostriedkov na jeho nadobudnutie (ak nie vlastných tak od svojich rodičov), pri náležitom nepreukázaní samotnej skutočnosti, že nadobúdateľ J. N. bol nespochybniteľne práve právny predchodca žalobcov, nemožno len pre samotnú skutočnosť, že v čase uzavretia príslušnej zmluvy bol právny predchodca žalovaných tzv. „nezletilý“, prijať bez dôvodných pochybností záver, že by nebol mohol majetok nadobudnúť. V tomto smere opätovne nepostačujú len tvrdenia a spochybňovania, ale žalobcovia neuniesli v plnej miere týmto tvrdeniam zodpovedajúce dôkazné bremeno.

36. V rozhodnom období (roky 1893, 1894) bola v uhorskom obyčajovom práve ustálená hranica veku pre dospelosť u oboch pohlaví 12 rokov. Čo sa však týka tzv. „zletilosti“, spájanej so svojprávnosťou, táto bola ustálená u mužov pri dosiahnutí veku 24 rokov. Zákonným článkom XX/1877 o úprave poručenských a opatrovníckych záležitostí (tzv. poručenský zákon) bolo výslovne upravené, že „zletilosti dosiahne človek dovŕšením 24. roku“. Jeho dosiahnutím sa osoba muža (pokiaľ tomu nebránili prekážky ako duševná choroba, slabomyseľnosť, hluchonemota, mánotratníctvo a pod.) stávala plnoletou, svojprávnou, plne spôsobilou na právne i protiprávne konanie. Do jeho dosiahnutia išlo o osobu síce dospelú, ale tzv. „nezletilú“, ktorej spôsobilosť na právne konanie bola obmedzená, kde však čo sa týka odplatných právnych úkonov, tak tieto mohli uzatvárať platne, a to so súhlasom svojho zákonného zástupcu. Navyše okrem toho, nezletilí, ktorí však už dosiahli vek 14 rokov a sami sa vydržovali a vyživovali, sa mohli odplatným právnym úkonom zaväzovať aj bez takého súhlasu zákonného zástupcu, resp. ak už dosiahli 18 rokov a od poručenského súdu dostali do voľnej správy prebytky svojich príjmov, mohli v ich rámci uzatvárať odplatné právne úkony. Zároveň podľa vyššie uvedeného poručenského zákona, jeho § 4, nezletilý (t.j. maloletý), ktorý už dovŕšil 18. rok veku, mohol byť poručenskou vrchnosťou prehlásený za zletilého (t.j. plnoletého). Išlo o tzv. „splnoletenie“, prípustné ak bol nezletilý dostatočne spôsobilý a zrelý na spravovanie svojich záležitostí. Uvedené stačilo preukázať na základe súhlasnej mienky vypočutých osôb - rodičov, starých rodičov, resp. ak týchto nebolo, potom najbližších pobočných príbuzných a poručníka. Navyše, podľa § 5 poručenského zákona nadobúdal maloletý (nezletilý) starší

ako 18. rokov plnoletosť (zletilosť) aj vtedy, ak so súhlasom otca, prípadne poručníka a po schválení poručenskou vrchnosťou mu bolo povolené prevádzkovať samostatnú živnosť. Obdobne bolo možné podľa § 6 poručenského zákona nadobudnúť zletilosť (plnoletosť) a teda aj svojprávnosť vtedy, ak osobe, ktorá dovŕšila 20. rok života, otec vykonávajúci otcovskú moc odovzdal majetok k voľnej správe; tiež vtedy, ak otec zvolil k tomu, aby si maloletý (nezletilý) mohol založiť samostatnú domácnosť. V oboch prípadoch sa teda dosiahnutie zletilosti (plnoletosti) viazalo na súhlas otca vykonávajúceho otcovskú moc so samostatným spravovaním majetku nezletilého (maloletého), navyše tu bolo potrebné tiež schválenie poručenskou vrchnosťou - avšak tieto skutočnosti sa pri následnom realizovaní právnych úkonov osobou, ktorá takto zletilosť a plnú spôsobilosť na právne úkony nadobudla, a zapisovaní príslušných práv na základe takých úkonov do pozemkovej knihy neuvádzala.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pokiaľ jediným pádnym argumentom žalobcov spochybňujúcim možnosť nadobudnutia pôvodnej pozemnoknižnej nehnuteľnosti (teda podielu na nej) právnym predchodcom žalovaných je v zásade iba poukazovanie na jeho vek v čase nadobudnutia, pričom samotní žalobcovia nedisponujú samotnou kúpnu zmluvou alebo iným relevantným dokladom jednoznačne preukazujúcim totožnosť dotknutého kupujúceho a nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu na dotknutej nehnuteľnosti ako ich právneho predchodcu, nemožno sa stotožniť s tým, že naozaj na strane v PKV menovaného J. N.a nejde a nijako nemôže ísť o právneho predchodcu žalovaných, ak súčasne zo strany žalobcov nie je príslušnými dôkazmi preukázané, že ohľadom jeho osoby nikdy nedošlo k žiadnej vyššie uvedenej skutočnosti, na základe ktorej by J. N. ako právny predchodca žalovaných v rozhodnom čase napriek samotnému veku mohol platne podiel na príslušnej nehnuteľnosti nadobudnúť.

38. K všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, ohľadom ktorých žalobcovia neuniesli v konaní dôkazné bremeno a v dôsledku ktorých sú dané podstatné dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, súd poznamenáva, že žalobcovia boli v priebehu konania riadne poučení, a to jednak podľa § 120 ods. 1, ods. 4 O.s.p. (viď uznesenie č.k. 5C/272/2014-59 z 26.3.2015, doručené ich vtedajšej právnej zástupkyňi 7.4.2015), ako aj na pojednávaní 24.10.2017 bolo dané poučenie podľa § 153 ods. 1 až 3 a ô 154 CSP (napriek zastúpeniu žalobcov advokátom).

39. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a dôvodov preto súd podanú žalobu zamietol. V tejto súvislosti, vzhľadom na skutočnosti a dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, súd už len v krátkosti vzhľadom na obranu žalovaných poznamenáva, že nedôvodná bola nimi vznesená námietka premlčania, nakoľko vlastnícke právo sa nepremlčuje. Čo sa týka poukazov žalovaných, vychádzajúc z obsahu ich podaní a prednesov, ohľadom dobromyseľnosti držby a doby držby a užívania sporných nehnuteľností, je v zásade za splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok pri dobromyseľnosti nadobúdateľa možné vydržanie vlastníckeho práva k veci i na podklade tzv. domnelého titulu. Vzhľadom však na zistené vyššie uvedené skutočnosti a dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, ako aj s ohľadom na v tomto smere v konaní nijako nie podrobné popísanie a preukázanie naplnenia príslušných zákonných podmienok žalovanými, sa súd otázkou toho či sporné nehnuteľnosti žalovaní prípadne vydržali, podrobne už nezaoberal.

40. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. V predmetnej veci bol každý zo žalobcov úspešný v plnom rozsahu, preto súd každému zo žalobcov priznal náhradu trov konania, a to voči žalovaným v 1. až 13. rade spoločne a nerozdielne, nakoľko neboli zistené žiadne skutočnosti, na podklade ktorých by bolo možné vo vzťahu medzi jednotlivými žalobcami a žalovanými postupovať čo i len čiastočne podľa § 257 CSP. O samotnej výške náhrady trov konania zo strany žalovaných voči tomu - ktorému žalobcovi rozhodne súdny úradník, a to postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z..